

KYSYMYKSEEN MARRASKUUN 15 PÄIVÄN TAPAHTUMASTA

(PITÄMÄTÖN PUHE)

Marraskuun 15 päivänä avattiin IV Duuma. Marraskuun 15. tapahtui työläisten mielenosoitus Pietarissa⁹⁶. Sitä edeltäneiden poliittisten lakkojen yhteydessä ja näiden lakkojen pohjalla tällä mielenosoituksella oli suuren historiallisen tapahtuman merkitys. Lakoista siirryttiin mielenosoituksiin. Joukkojen liike nousi korkeammalle asteelle: luonteeltaan poliittisista lakoista katumielenosoituksiin. Se on suuri askel eteenpäin, jota proletariaatin kaikkien tietojen johtajien pitää korostaa, joka heidän pitää panna merkille ja arvioida ansion mukaan.

Tämä askel eteenpäin saa sitäkin suuremman merkityksen, kun se sattui yhteen samanaikaisesti IV Duuman, tilanherraduuman, kesäkuun 3 p:n mustan Duuman avajaisien kanssa. Erinomaisesti valittu hetki mielenosoitusta varten! Se on mainiota proletaarista vaistoa, kykyä asettaa vastakkain ja rinnakkain mustan „parlamentin” avajaiset ja punaiset liput pääkaupungin kaduilla!

Mainiota proletaarista vaistoa, kykyä asettaa palatsissa tapahtuneen nöyristelevän, orjailevan, kadettilais-lokakuulaisen „mielenosoituksen” (Rodzjankon „perustuslaista” lausumien viheliäisten fraasien johdosta⁹⁷) vastapainoksi oikeaa tyyppiä oleva mielenosoitus, todella kansan, todella demokraattinen, puhtaasti työläisten mielenosoitus (sivistyneistöä ei valitettavasti ollut saapuvilla, jos on uskomisen sanomalehtiin).

Nöyristelevä jaarittelu „perustuslaista” (eli sammesta äikäjuurikastikkeen kera à la* Rodzjanko) mustassa

* — tapaan. *Toim.*

Duumassa ja mallinäyte alkavasta taistelusta vapauden ja kansanedustuslaitoksen (ilman lainausmerkkejä) puolesta, tasavallan puolesta Duuman ulkopuolella,— tässä vastakkainasettelussa ilmeni vallankumouksellisten joukkojen syvä, oikea vaisto.

Se, että liberaalien ja likvidaattorien „Lutsh” „varoitti” lähtemästä tällaiseen mielenosoitukseen, on sopivaa työväen asian peppureille.

Mutta kuinka sosialidemokraattinen duumaryhmä saattoi „varoittaa”? Kuinka se saattoi vajota kadettien tasolle? — orjan tasolle? Kuinka sen eri jäsenet saattoivat alistua? — suostua sellaiseen häpeään??

Herää otaksuma, joka esitetään toisinaan „yksityistietä”: ehkä jossain „kehottaneessa” ryhmässä piili provokaatiovaara?

Olettakaamme hetkiseksi, että tuollainen otaksuma oli olemassa. Puhdistaa se sosialidemokraattisen ryhmän? Ei. Tai oikeammin: se puhdistaa tämän ryhmän ottaman askeleen *subjektiivisesti*, mutta se ei puhdistaa sen ottamaa askelta *poliittisesti*. Se puhdistaa sosialidemokraattisen duumaryhmän sellaisilta epäilyiltä, että se olisi pettänyt työväen asian, mutta se ei puhdistaa sitä poliittista virhettä koskevalta moitteelta.

Todellakin, mitä tekisi *työläisedustaja*, todellinen työläisedustaja, jos hän, kultuaan kolmena päivänä viestejä tämänluontoisesta valmisteilla olevasta mielenosoituksesta, saisi viimeisenä päivänä kuulla „huhun” (mahdollisesti *myös* provokatorisen?): „ehkä siinä piilee provokaatio?”.

Työläisedustaja löytäisi tien joidenkin vaikutusvaltaisten työläisten luo. Työläisedustaja käsittäisi, että *sellaisina* hetkinä hänen paikkansa on huomattavien työläisten rinnalla, että tällöin on sata kertaa tärkeämpää olla siellä työläisten kanssa kuin duumaryhmän istunnoissa. Työläisedustaja saisi tietää huomattavilta työläisiltä, parilta kolmelta (ellei 4—5) pääkaupungin *vaikutusvaltaiselta* työläiseltä, *kuinka asianlaita on*, mitä työläiset *ajattelevat, millainen on joukkojen mieliala?*

Työläisedustaja ottaisi siitä selvän, hän *pystyisi* ottamaan siitä selvän, hän saisi tietää, että lakko järjestetään (15—50 *tuhantia*!! porvarillisen lehdistön kertoman mukaan), että mielenosoitus pidetään, että työläisten mie-

lessä eivät ole väkivaltaisuuDET ja mellakat, joten *siis* huhut provokaatiosta ovat perättömiä huhuja.

Työläisedustaja ottaisi selvän siitä eikä antaisi katalan „aloiteryhmän” peloteltujen liberaalisten intelligenttipahasten pettää itseään.

Huhuja provokaatiosta. Olettakaamme niin. Mutta eikö niitä sitten ollut gaponilaisuuden aikana? Olisipa sekin työläinen tai työläisjohtaja, joka ei erottaisi gaponilaisuuden aikana alkanutta omaperäistä joukkojen heräämistä provokaattori Gaponista, Gaponia tuuppivista poliisiprovoakaattoreista!!

Olettakaamme, että marraskuun 15 päivän mielenosoituksen valmistelussa olivat pelissä poliisin ja provokaattorien näpit. Olettakaamme niin (vaikka sitä ei ole todistettu eikä se ole todennäköistä; todennäköisempää on, että *provokatorisia* olivat *huhut* provokaatiosta).

Mutta olettakaamme niin. Mitä siitä seuraa? Ei pidä suorittaa väkivaltaisuuksia, koska niistä ei ole ollut puhettakaan. On varoitettava suorittamasta väkivaltaisia tekoja. Mutta varoitus ryhtymästä rauhalliseen lakkoon silloin, kun joukoissa on *kuohuntaa*? Varoitus lähtemästä *mielenosoitukseen??*

Valitettavan, kerrassaan valitettavan virheen teki sosialidemokraattinen duumaryhmä kokonaisuudessaan. Ja olisi mieluisaa saada tietää, että eivät kaikki tehneet tuota virhettä ja että monet sen tehneistä ovat käsittäneet sen eivätkä tule sitä toistamaan.

Venäjän proletariaatin liike (metkuilkoon poliisi miten tahansa ja missä tahansa) on noussut *korkeammalle asteelle*.

*Kirjoitettu marraskuun
toisella puoliskolla 1912*

*Julkaistu ensi kerran
v. 1930 V. I. Leninin
Teosten 2. ja 3. painoksessa,
XVI osa
Allekirjoitus: E i - e d u s t a j a*

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*